

I.11. Unió Europea*

(Primer semestre de 2011)

Narcís Mir i Sala**

Decisió de la Junta Europea de Risc Sistèmic, de 20 de gener de 2011, per la qual s'adopta el Reglament intern de la Junta Europea de Risc Sistèmic. (JERS/2011/1). DOUE C 58, de 24.02.2011, pàg. 4

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:058:0004:0010:ES:PDF>

L'article 19.5 de la present decisió preveu que els avisos i les recomanacions que la Junta General decideixi fer públics apareixeran en el lloc web de la JERS a Internet, i es publicaran, a més, en totes les llengües oficials de la Unió en el *Diari Oficial de la Unió Europea*.

A més, l'article 27 disposa que la Secretaria de la JERS prendrà les mesures apropiades perquè, si s'escau, es publiquin en totes les llengües oficials de la Unió en el *Diari Oficial de la Unió Europea* els instruments jurídics la publicació dels quals hagi estat expressament decidida per la Junta General.

Reglament (UE) núm. 181/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, sobre els drets dels viatgers d'autobús i autocar i pel qual es modifica el Reglament (CE) núm. 2006/2004. DOUE L 55, de 28.02.2011, pàg. 1

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0001:0012:ES:PDF>

D'acord amb allò que disposa l'article 25 del reglament, dedicat a la informació sobre els drets dels viatgers, els transportistes i els gestors de les estacions podran fer servir i posar a disposició dels usuaris un resum del text del reglament elaborat per la Comissió en totes les llengües oficials de les institucions de la Unió Europea.

Igualment, i en relació amb aquest cas, a les condicions d'accessibilitat i informació no discriminatòria per a les persones amb discapacitat o mobilitat reduï-

* L'ordre en què apareixen les disposicions citades és el de la seva publicació al *Diari Oficial de la Unió Europea* (DOUE). Les sigles EEE corresponen a l'Espai Econòmic Europeu, àrea d'integració comercial que associa en un únic mercat interior la UE amb Noruega, Islàndia i Liechtenstein.

** Narcís Mir i Sala, responsable de seguiment normatiu i desenvolupament estatutari en afers UE. Secretaria d'Afers Exteriors.

da, l'article 11 del reglament assenyalava que transportistes i gestors d'estacions hauran de fer públiques aquestes condicions en formats accessibles i en les mateixes llengües en què la informació se sol posar a disposició de tots els viatgers.

Directiva 2011/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2011, relativa a l'aplicació dels drets dels pacients en l'assistència sanitària transfronterera. DOUE L 88, de 4.04.2011, pàg. 45

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:088:0045:0065:ES:PDF>

La present directiva assenyalava en el seu atès 48 que els punts nacionals de contacte que s'hi preveuen, han de facilitar la informació als pacients en qualsevol de les llengües oficials de l'estat membre on estiguin situats aquests punts i que, a més, la informació es podrà facilitar també en qualsevol altra llengua.

En aquest mateix sentit, l'article 4.5 indica que la directiva no afectarà les disposicions legals i reglamentàries dels estats membres respecte de l'ús dels idiomes. A més, els estats membres podran optar per facilitar informació en llengües distintes de les oficials en l'estat membre afectat.

Reglament (UE) núm. 305/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2011, pel qual s'estableixen condicions harmonitzades per a la comercialització de productes de construcció i es deroga la Directiva 89/106/CEE del Consell. DOUE L 88, de 4.04.2011, pàg. 5

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:088:0005:0043:ES:PDF>

L'apartat 4 de l'article 7 del reglament estableix que la declaració de prestacions es facilitarà en la llengua o les llengües que exigeixi l'estat membre on es comercialitzarà el producte.

D'altra banda, els articles 11 (apartats 6 i 8), 13 (apartats 4 i 9) i 14 (apartats 2 i 5), relatius a les obligacions respectives dels fabricants, importadors i distribuïdors assenyalen, tots ells amb els mateixos termes que, en comercialitzar un producte, hauran de verificar que vagi acompanyat de les seves instruccions i de la informació de seguretat en una llengua que els usuaris puguin entendre fàcilment, tal com determini l'estat membre del qual es tracti. A més, tots ells hauran de facilitar a les autoritats nacionals competents la informació i la documentació que aquestes els demanin en una llengua que els sigui, a les autoritats competents, de fàcil comprensió.

Finalment, l'Annex II del Reglament, que es refereix al procediment d'adopció del document d'avaluació europeu, conté un punt 8 segons el qual un cop elaborat per l'organització dels diversos OAT (organismes d'avaluació tècnica) del document d'avaluació europeu definitiu, se n'enviarà una còpia a la Comissió, juntament amb una traducció del seu títol a totes les llengües oficials de la Unió per publicar la seva referència.

Reglament d'execució (UE) núm. 404/2011 de la Comissió, de 8 d'abril de 2011, que estableix les normes e desenvolupament del Reglament (CE) núm. 1224/2009 del Consell pel qual s'estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna.. DOUE L 112, de 30.04.2011, pàg. 1
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:112:0001:0153:ES:PDF>

En referència als inspectors de la Unió previstos per aquest reglament, el seu article 119.2 c) preveu que hauran de posseir un extens coneixement d'una de les llengües oficials de la Unió Europea i un coneixement satisfactori d'una segona llengua.

D'altra banda, i quant als aspectes vinculats a la transmissió de les sol·licituds i les respostes que se'n derivin, previstes en el reglament, l'article 157 determina que les llengües que s'utilitzaran hauran de ser acordades entre els organismes únics (es refereix als organismes de control de cada estat membre que tenen aquesta consideració) abans de presentar les sol·licituds. En el cas que no arribin a un acord es presentaran en la llengua o llengües oficials de l'estat membre requeridor i les respostes en la llengua o llengües oficials de l'Estat membre requerit.

Reglament (UE) núm. 538/2011 de la Comissió, d'1 de juny de 2011, que modifica el Reglament (CE) núm. 607/2009 pel qual s'estableixen determinades disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 479/2008 del Consell en allò que es refereix a les denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides, els termes tradicionals, l'etiquetatge i la presentació de determinats productes vitivinícoles. DOUE L 147, de 2.06.2011, pàg. 6
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:147:0006:0012:ES:PDF>

En relació amb els termes tradicionals, l'article 1 del reglament, que fa referència a la modificació del Reglament (CE) 607/2009, preveu, en el seu punt 3, que els que estiguin enumerats en la base de dades electrònica «E-Bacchus» estaran protegits únicament en la llengua en què figuraven a la sol·licitud. En

aquest sentit, cal recordar que, d'acord amb el que preveu l'article 31 del reglament esmentat, el terme que és objecte de protecció es redactarà en la llengua o llengües oficials o regionals de l'estat membre o del país tercer d'origen del terme, o bé en la llengua utilitzada comercialment per a aquest terme.

També en relació amb els termes tradicionals, els annexos I i II del present reglament determinen que els formularis relatius al document únic i a la sol·licitud d'oposició a un terme tradicional hauran de fer referència a la llengua utilitzada per a la presentació de les respectives sol·licituds.

Reglament (UE) núm. 547/2011 de la Comissió, de 8 de juny de 2011, pel qual s'aplica el Reglament (CE) núm. 1107/2009 del Parlament Europeu i del Consell en allò que es refereix als requisits d'etiquetatge dels productes fitosanitaris. DOUE L 155, d'11.06.2011, pàg. 176

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:155:0176:0205:ES:PDF>

D'acord amb el que disposa el punt 4 de l'annex I del reglament, que es refereix als requisits generals de l'etiquetatge, els estats membres podran supeditar la comercialització de productes fitosanitaris en els seus territoris a condició que vagin etiquetats en la seva llengua o llengües nacionals.

D'altra banda, els annexos II i III contenen el redactat de determinades frases normalitzades en totes les llengües oficials de les institucions de la Unió.